

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
in the United States
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

Telephone: CORTLANDT 4687.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Telephone: 2876 CORTLANDT.

NO. 273. — ŠTEV. 273.

NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 20, 1918. — SREDA, 20. NOVEMBRA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

Važna vprašanja

PREDSEDNIK WILSON BO IMEL NAGOVOR PRED MIROVNO KONFERENCO. — NASPROTUJOČI SI INTERESI.

Washington, D. C., 19. novembra. — V dobro informiranih tujih krogih se glasi, da bo prvi nagovor predsednika Wilsona na mirovno konferenco služil slednji kot kompas in merilo. Domneva se, da bo imel velikanski učinek na uravnavo številnih nasprotujočih si interesov, ki se množijo odkar je prenehalo dejansko bojevanje ter se je prešel boj na diplomatično polje.

Seznam možnih delegatov obsega imena vojnega tajnika Bakerja, poljedelskega tajnika Houstona in Ch. Hughesa. Vsaki delegaciji, katero bi se izbralo, pa bo načeval državni tajnik Lansing.

Zavezniki diplomati ne prikrivajo dejstva, da je treba rešiti velikansko delo predno se sestane mirovna konferenca. Premirje prišlo tako nenadno, da niso bili zavezniki narodi pripravljeni s potrebnimi podatki in dokumenti, katere je treba predložiti konferenci. Vsi del tega se je posvetilo sedaj vse energije temu pripravljalnemu delu.

To pa velja ne le za vlade same, temveč tudi za zastopnike različnih narodov, ki zahtevajo neodvisnost. Konferenca bo razmišljala o vseh predloženih podatkih ter prišla do sklepa na podlagi njih.

V zvezi s tem se domneva, da bodo tvorile nasprotujoče si zahteve Jugoslovani in Italijani enega najbolj težavnih problemov, katere bo morala rešiti mirovna konferenca. Zapleten v ta problem je spor med nekaterimi jugoslovanskimi voditelji ter srbskimi zastopniki glede oblike vlade, katero bi imela Jugoslavija v slučaju, da se združi Srbija s Hrvati in Slovenci.

Nekateri odlični hrvatski voditelji zahtevajo zavrnjenje Krfske Deklaracije, ki določa zvezo Hrvaške in Slovenije s Srbijo pod srbsko dinastijo ter zahtevajo ustanovitev jugoslovanske republike. Bistveno vprašanje je, če se bodo Slovenci in Hrvati prostovoljno priključili kraljevstvu, kajti republikanski razpoloženje med njimi je veliko.

Srbska vlada je naprosila Združene države in zaveznike vlade, naj priznajo jugoslovanski narodni svet v Zagrebu za najvišjo politično avtoriteto Jugoslovani v Avstro-Ogrski. Tako priznanje bi zelo olajšalo odločitev jugoslovanskega vprašanja v političnem oziru, kajti velesile bi ne imele v takem slučaju nobene pravice dvomiti, da zastopa zagrebški svet želje jugoslovanskega naroda.

Iz Washingtona

POGODBO GLEDE USTVARJENJA SVETOVNE LIGE SE BO SESTAVILO DOČIM SE BO NAHAJAL PREDSEDNIK WILSON V EVROPI. — WASHINGTON DOMNEVA, DA BODO DOLOČBE GLEDE SVETOVNE LIGE DEL MIROVNE POGODBE.

Washington, D. C., 19. novembra. — Demokratični senatorji, ki so se danes zvečer skozi dve uri posvetovali s predsednikom Wilsonom, so zapustili Belo hišo z utisom, da namerava predsednik ostati v Franciji skozi nedoločen čas ali vsaj toliko časa, da se ne dovrači večji del poslov mirovne konference.

Predsednik se posebno zanima za sestavo pogodbe, tikajoče se principa prostosti morja. Temu principu je bil dal izraza v eni izmed svojih štirinajstih točk. Glede vprašanja prostosti morja so si rezervirali ostali zavezniki proste roke do končnega sklepa mirovne konference.

Načrt za ligo narodov je bil drugi predmet, kateremu je posvetil predsednik veliko svojega časa in študija. Domneva se, da smatra on uresničenje tega načrta kot bistveno za vzdržanje svetovnega mira.

Tekom svoje odsotnosti iz Združenih držav namerava predsednik vršiti naprej vse posle svojega urada. Vzdiral bo tesen stik z Washingtonom dočim se bo nahajal na morju in sicer potom brezžičnega brozjava ter potom kabla in potom posebnih ladij ko se bo nahajal v Evropi.

Dočim se bo nahajal v Franciji, bo opravljal vse potrebne eksekutivne posle v ameriškem poslanstvu. Tehnično se bo nahajal v takem slučaju na ameriških tleh.

Če bi obiskal London ali kako drugo zavezniško glavno mesto, bi postal tamošnje ameriško poslanstvo njegov eksekutivni glavni stan.

Razven svojih načrtov za potovanje v Evropo je razpravljal predsednik s senatorji tudi glede problemov, tikajočih se rekonstrukcije ter potrebne zakonodaje.

Rekel se je, da nasprotuje ustvarjenju rekonstrukcijske komisije, tako eksekutivne kot kongresne. Rekel je, naj to delo izvrše že obstoječi uradi kot vojno-industrijski svet, živilska administracija in vojno-trgovski urad.

Washington, D. C., 19. novembra. — Danes se je tukaj zagnalo, da bo predsednik Wilson v svojem nagovoru pred kongresom v decembru obrazložil Ameriki in svetu vsebino svojega govora pred mirovno konferenco.

Predsednik se že peča z obema izjavama, ki bosta brez dvoma zgodovinskega pomena. Ker pa se redno zasedanje ameriškega kongresa prične šele dne 2. decembra, ima predsednik dosti časa dovršiti svoji spomenici.

Domneva se tukaj, da bodo ladje, ki bo vozila predsednika, spremljale zavezniške bojne ladje kot častno spremstvo. V Evropi bo imel predsednik častno stražo, obstoječo iz vojakov vseh zaveznikov. Spremljala ga bo najbrže njegova žena in njegov osebni štab bo obstajal iz tajnika Tumulty-ja, njegovega osebnega zdravnika Graysona ter mornariških in vojaških pribojnikov.

Pred svojim nagovorom na mirovni konferenci se bo sestal predsednik Wilson s ministrskimi predstavniki Anglije, Francije in Italije, z zunanjimi ministri imenovanih dežel ter francoskim predsednikom Poincaré-jem. Sprejel bo tudi delegate, zastopajoče zaveznike države.

Povratak bruseljskega župana.

Bruselj, Belgija, 19. novembra. — Danes vrnil iz ujetništva in je bil od prebivalstva navdušeno sprejet. Bruseljski župan Adolf Moks se je jet.

MOŽJE, KI BODO DIKTIRALI KONEČNO OBLIKO MIRU.

Bolgarska

zločinstva

Bolgari so morili Srbe. — Pomorenjena cela vas. — Mučenje mož, oskrnjevanje žena. — Piše Ward Price.

Vranja, Srbija, 18. novembra. — Priporočuje se o brezsrčnem morjenju, kateremu ni para v sedanjih vojni. Bolgari so skozi tri mesece hladno morili srbsko prebivalstvo v namenu, da iztrebijo na rod. Umorjen je bil vsakdo, ki je kazal svojo narodnost.

Navedel bom dejstva, ki bodo nakopala Bolgarski sovraštvo celoga sveta. Tekom treh masakra so bili Nemci, v nasprotju z Bolgari, zaščitniki in agenti usmiljenja do prebivalstva Srbije.

Svoje informacije, ki brezdvomno kažejo svojo istinitost bolgarskih zločinstev, sem dobil v okolici Vranje med Kumanovom in Lesjovcem. Kakorhitro so se Bolgari polastili srbske zemlje, so pričeli izpreminjati Srbe v Bolgare.

Prepovedali so posluševati se srbskega jezika, zaprli srbske šole, in vsakdo je moral pri svojem primku srbsko končeno "ič" na domestiti z bolgarsko "off". Ko so postavili bolgarske župane in škole ter bariče, so po vseh mestih, trgih in vaseh aretirali vse izobražene prebivalce. Od tega časa do tedaj ko so poraženi Bolgari morali zapustiti srbsko ozemlje, prijatelji in sorodniki teh nesrečnih ljudi niso ničesar slišali o njihovi usodi; zdaj pa je njih zgodovina znana v vseh podrobnostih.

Iz vranjskega okraja so Bolgari pobrali najmanj 3000 mož in jih odvajali v skupinah po 50 na kraj, katerega so Bolgari izbrali za klavnico in vsako noč od decembra 1915 do marca 1916 so rezali vratove ali pa jih bili do smrti.

Vas, ki bo ostala vsakemu Srbu v groznem spominu, je Surlucica, 20 milj severovzhodno od Vranje blizu bolgarske meje. Včeraj sem šel tja in videl sem kosti, grobove in preživele sorodnike od 2500 žrtev bolgarske podivjanosti.

Obsojeni možje, proti katerim Bolgari niso mogli vzdigniti druge obtožbe, kot da so bili narodni Srbi in so bili nevarni, da bodo vzbujaali narodni duh med svojimi rojaki, so skoro vsak dan prihajali pod močno bolgarsko stražo v Surlucico. Kako sem videl, so jih nastanili po hišah, ponoči pa so jih odvajali v dolino, — katero sem tudi obiskal — kjer so jih po štirih in štirih privezali jih bili s koli, ali pa jih razrezali z bajoneti. Tamošnji cigani, katere so Bolgari določili za to delo, pa so jih morali pokopavati.

Včeraj sem videl sto in sto grobov teh nesrečnežev. Plesnive človeške kosti so še vedno ležale v strugi potoka, kjer se je vsako noč v zimi 1915 izvrševalo klanje. — Kmetje so se mi ponudili, da izkopljajo nekatere grobove, da mi pokažejo, kako so bile glave odrezane od trupel. Po tolačenju sem govoril z nekim ciganom, ki je pokopal mrlič in ki se je bal, da ga zadene kazen, ker se je vdeleževal zločina.

Toda vse žrtve niso bile poklane v tej dolini. Onstran vasi je majhen gozd, sako noč so sardulski prebivalci, katerim ni bilo dovoljeno hoditi iz hiš po solnčenem zahodu, slišali iz gošta obupne kliče moč. Predobro so vedeli, kaj se je tam zgodilo, toda niso se upali iti blizu. Naslednje jutro pa so vsaki psi pripadali z gošta v vas človeške roke in noge ter celo glave in jih glodali ob cesti.

Stevilo mož, ki so tekem prvih treh mesecev leta 1916 bili poklani v Surlucici, se ceni na najmanj 2500.

V Vranji sami je bilo umorjenih 40 oseb. Nekega dne pa je bilo zapovedano celemu prebivalstvu oditi iz mesta, nato pa so Bolgari pre-

Srbska vojska na Reki

Washington, D. C., 19. nov. — Na povelje srbskega vrhovnega poveljstva in v bratskem sporazumu s provizorično vlado v Zagrebu je bil odposlan oddelek srbskih čet po železnici na Reko.

Hrvatje so pozdravljali srbsko vojsko na celi poti po železniških postajah v Šidu, Vinkovcih, na Brodu, v Jasenovcu, v Sunju in Sisku.

V Zagrebu so na kolodvoru Hrvatov, možje, žene in otroci pozdravljali srbsko vojsko in jo obupali s cvetjem.

Iz Zagreba je srbska vojska na danjevala svojo pot na Reko skozi Jasko, Karlovec, Ogulin, Delinice, Baker in Sušak in povsod je bila burno pozdravljena.

Na Reki bo srbska vojska skup-

Vsi brez izjeme!

Malo prepozno smo sicer začeli delati, toda vse se ni izgubljeno. Če se takoj lotimo najtežavnjše in največje naloge, katero nam je naložila zgodovina, bomo dosegli morda več kot si moremo misliti.

Upati smemo pa le v slučaju, če se združimo vsi.

Vsi, ki so kdaj izpregovorili v javnosti in vsi, ki pravijo, da so Slovenci, Hrvati in Srbi.

Zaenkrat ne gre več zato, kdo bo gospodaril v naši domovini, pač pa za veliko važnejšo stvar: če bomo sploh imeli svojo domovino.

V tem važnem trenutku moramo pozabiti, kaj je bilo.

Vresničenja italijanskih želja se boji vsakdo, pa naj je bil najbolj zagrizen Avstrijak ali popolen Jugoslovani, ki ni delal med tremi jugoslovanskimi rodovi nikake razlike.

Vsakdo med nami želi, da bi ostala naša zemlja naša last.

Vsakdo, pa naj je bil pristaš Zottijevega lista, Kresičevega ultraradikalizma, bivše enostranosti Jugoslovanskega Sveta, Slovenskega Republičanskega Združenja ali Slovenske Narodne Zveze.

Pozabimo besede in odložimo orožje, ki ga imamo, da se poniža tega ali onega, da se tega ali onega povzdigne, strnimo se vsi v močno zvezo, napravimo nepremagljivo stražo, delajmo in žrtvuemo do skrajnosti, z vsemi silami, dokler ne bo rešeno najbolj kočljivo in najbolj pereče vprašanje, ki se je razvilo iz sedanje vojne.

Stopimo na stališče, da ni gibanja proti italijanskim namenom povzročila niti Jugoslovanska Kancelarija niti bivši pristasi Avstrije. Povzročila ga je narodna zavest, ljubezen do svoje zemlje in zavest glede popolne upravičenosti naših zahtev.

Z nami je vsak, kdor noče, da bi mu tuje vzeli zemljo.

Proti nam je vsak človek, kdor molči in se ne gane.

Medsebojna nasprotstva in sovraštva prihranimo, če že ravno morajo biti, za poznejši čas.

Naša želja je, da bi delala roko v roki Kristan in Marušić, Gršković in Kresić, Konda in Zakrjasek.

Naš program je:

Zemlje, kjer žive naši ljudje, niso bile, niso in ne smejo biti italijanske!

Iz Nemčije

VILJEM SE BO VRNIL. — ZAVEZNIKI SE BOJE, DA BO ZOPET ZASEDEL PRESTOL. — REVOLUCIONARJI ZAHTEVAJO IZROČITEV. — MIROVNI POGOJI.

London, Anglija, 19. novembra. — Govorice, da se bo Viljem Hohenzollern vrnil v Nemčijo in zlasti, ker pravi berlinski Tageblatt, da se mu prihod ne bo branil, so povzročile ne malo razburjenje. Najbolj se je treba bati, da bo Viljem postal središče nasprotnega gibanja v Nemčiji, ko se bo poleglo sedanje razburjenje in oni, ki zastopajo to mnenje, pravijo, da bo vstvaril prejšnje cesarstvo.

Splošno pa se vidi, da Viljemu ni več obstajati na Nizozemskem. Z Nizozemskimi prihajajo poročila, ki pravijo, da postaja nepovabljeni gost z vsakim dnem manj dobrodošel, ne glede na to, da živi tiho v svojem zatijku.

Zakasnela poročila iz Haaga pravijo, da so nizozemski socialisti v petek v državnem zboru protestirali proti njegovi navzočnosti v deželi in so zahtevali, da se pošlje čez mejo.

Neko poročilo na Daily Mail pravi, da je nemški delavski in vojaški svet v Antwerpenu v četrtek sklenil, da naj berlinski delavski in vojaški svet zahteva, da se izroči bivši cesar in prestolonaslednik, kakor tudi nekateri generali. Resolucija izraža mnenje, da izvajajo bivši vladar na Nizozemskem preveč upliva in da je središče protirevolucionarnih intrig.

Zavezniki diplomati in državniiki so uverjeni, da v Nemčiji nekaj vre in da se poskuša varati zaveznike. Trdi se, da se poskuša vprizoriti revolucijo na Nizozemskem, v Švedski in Švici, kjer so nemški agitatorji na delu.

Na isti način poskušajo nemški agitatorji zasejati revolucije po zaveznikih deželah. V splošni zmešnjavi pa bi se Viljem vrnil v Nemčijo in napravil federacijo poveljane Nemčije.

Taka federacija pa bi imela v sebi kralj prihodnje vojne. "Express" zahteva, da se mora Viljem aretirati in prepričati njegovo delovanje.

London, Anglija, 19. novembra. — Iz Kodanja se poroča, da so vračajoči se vojaki zakrivali nemire in izgrede na Badenskem in Wuertemberskem. Ropajo in krajejo po trgovinah in kmetijah. Kmetje zbiraajo patrole, do varujejo svojo lastnino.

Delavski in vojaški svet so imeli v državnem zboru v petek veliko zborovanje in so razpravljali o tem, ako bi bilo primerno, da se ustanove rdeče garde. Kanceler Friderik Ebert je jasno povedal, da rdečih gard ni treba. Rekel je:

"Za novo vlado nimam straha, kajti vzdržuje jo zaupanje ljudske množice. Dobili smo poročila, da je bilo vojaštvo dostojno, ko je bil razglašeno premirje. V ozadju pa je bilo nekoliko drugače. Poroča se o nekaterih slučajih prevelikega hrepenenja, vrtni se domov. Na Badenskem in Wuertemberskem unikajoča se vojska zelo ogroža varnost.

V teku so pogajanja, da se dobi iz Amerike živež, kajti ravno živež najbolj potrebujemo. Mir in red pomeni prevozno olajšavo. Vsi vojaki in delavski sveti se morajo podvreči vladni, da se pospeši razoroženje. Demokracija more korakati dalje le, ako njena glava ni ovrhana. Pri čakujemo pa tudi, da bomo dobili mirovne pogoje, ki bodo vsaj nekoliko ugodni.

Ako vidi sovražnik med nami anarhijo, bo stavil predloge, ki bodo uničili ekonomsko življenje Nemčije. Zato idite na skupno delo za bodočnost."

Proti zastopniku Vossische Zeitung se je Ebert izrazil, da pred januarjem ni mogoče razpisati volitev v narodno zastopstvo, ker toliko časa bo vzelo, da se vsi vojaki vrnejo domov.

Rdeče zastave v Berlinu izginjajo in na njihova mesta se razobešajo črno-rdeča-zlata zastava nemške revolucije leta 1848.

Matija Erzberger, ki se je ravnokar vrnil s pogajanja za premirje, poskuša izbrati moža za mirovno konferenco. Govori se, da bo eden nemških zastopnikov na konferenci tudi urednik lista Zukunft Maksimilian Harden.

Železniki kriče, katere je nemški cesar tako radodarno delil, se zdaj prodajajo po 5 pfenigov ali 1 et. ameriške vrednosti.

no z drugimi zavezniki četamivse srbske kraje v Banatu in izvedla okupacijsko službo. Bački.

London, Anglija, 19. novembra. — Zmagovite srbske čete so očistile (Nadaljevanje 2. strani)

"GLAS NARODA"
COYNN'S PUBLISHING COMPANY
 (Slovenian Daily.)
 (Printed and published by the
 (a corporation.)

HAKE SAKNER, President **LOUIS BENEDICT, Treasurer**

Place of Business of the corporation and address of above officers:
 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

in this city	for one year	for six months	for three months
\$2.00	\$1.00	\$0.50	\$0.25
in the country	for one year	for six months	for three months
\$2.50	\$1.25	\$0.60	\$0.30

"GLAS NARODA" lahaja vsak dan izvenemil nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
 ("Voice of the People")
 every day except Sundays and Holidays
 Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Deposited under special act in accordance with the provisions of the Act of March 3, 1909, for the registration of newspapers published in this country.

"GLAS NARODA"
 New York City.
 Telefon: 2876 Cortlandt.

Jugoslovanskemu narodu v Ameriki, Slovincem, Hrvatom in Srbom!

Po tako dolgem trpljenju, sumničanju in strahovanju stopamo danes pred vas z občutkom sreče, ki mora danes napolnjevati dušo in srce resničnega sina našega edinstvenega naroda, pa bodosi da imenuje in ponaša s srbskim, hrvatskim ali slovenskim imenom.

Naša trpljenja niso bila zaman. Vse, kar smo vam tudi v najtežjih časih narodne preizkušnje pripovedovali in zaradi česar smo se izpostavljali neusmiljenim udarcem vseh javnih in tajnih sovražnikov našega narodnega osvobodilnega združenja, vse to se je z zaključitvijo velike svetovne vojne tudi uresničilo.

Z večno slavo ovenčana vojska mučeniških Srbi je s svojimi poslednjimi zmagami izvala poraz vseh sovražnikov na celim balkanskem polotoku, zatem pa so bili pod udarci zavezniških armad na fronti in s pomočjo narodnih revolucij v zaledju zlomljeni tudi vsi drugi naši sovražniki po vrsti.

Te zmage so toliko večje in značilnejše za naše narodno združitev, ker je v sestavi srbske vojske operiralo nekoliko desetstisočev naših bratov, naših slavnihih ustašev in prostovoljcev iz vseh drugih krajev izven Srbije.

Pomoč, katero so nudili veliki zavezniki, zlasti pa Amerika, v teh osvobodilnih vojnah, je neprecenljive vrednosti. Toda dejstvo, da so pri osvoboditvi Srbije izpod tujega jarma sodelovali bratje iz naših krajev v tako velikem številu, pomeni za naše bodoče skupno življenje najvažnejšo stvar. Od danes smo vezani torej z našim narodom v Srbiji in Črnogori ne samo po bolnem sočutju nad ogromnimi žrtvami, katere je doprinesel na oltar skupne naše svobode, temveč veže nas tudi kri teh naših bratov iz drugih krajev, ki je bila prelita na bojnih poljih slavne Srbije, večno z njo.

Kakšna bo ta vez, to ima rešiti ves naš narod iz vseh krajev, ker je v celoti sodeloval v borbi za osvoboditve, eni več, drugi manj, eni na ta, drugi na drugi način.

Kdo se ne spominja z boleščjo v duši prvih mesecev velike vojne, ko so naši rodni bratje, razpeti in okovani z vsakovrstnim avstro-ogrskim orožjem, korakali na fronte Srbije in Črnogore proti svojim rodnim bratom, ki so prevzeli na sebe težko nalogo, zastaviti vse v borbi za osiguranje svoje lastne svobode in vzpostavitev svobode v deželah neosvobojenih bratov. A danes! Namesto krvavih bojev na Drini, Savi in Donavi, kakor je to moralo biti, žal, v začetku vojne, so pričakovala danes srbsko vojsko odposlanstva našega troimenega naroda iz Bosne, Hercegovine, Hrvatske, Slavonije, Dalmacije, Vojvodine in iz vseh slovenskih dežel z Istro z odprtimi rokami in z bratsko ljubeznijo v duši, kajti do prihoda srbske vojske ponovno do Drine, Save in Donave so bili omenjeni naši kraji že osvobodjeni s pomočjo splošnega narodnega ustanka.

V mukah in trpljenju je naš tamošnji narod sežgal v svojih dušah strupeno kal mrznje in prepira, kar je v nje zasadila avstrijska država. Ogorčeni in pretreseni do dna duše nad strašnim trpljenjem srbskega dela našega naroda za skupno svobodo in združitev so se zadnje dve leti pripravljali zlasti Slovinci in Hrvati, da prožijo potom splošnega ustanka v deželi, v vojski in mornarici svojim bratom v srbski vojski pomočno roko, da osvobodijo s tem naše mučnike, ki trpe že od početka vojne po avstrijskih ječah in taboriščih za isto stvar.

Revolucija, katero so pripravljali skupno z ostalimi slovenskimi brati v bivši Avstriji, je prinesla zaželjeni uspeh. Avstrijsko cesarstvo je, kar se tiče našega jugoslovanskega sodelovanja v borbi proti njemu, zrušeno, torej končno baš tako, kakor se je to zamašljalo in po pravici pričakovalo od vseh strani.

Kar ni bilo mogoče 1914. leta, se je dogodilo leta 1918. Naša narodna vojska iz Srbije je s pomočjo mnogostevilnih izseljenih bratov in istočasne revolucije našega troimenega naroda v notranjosti same Avstrije osvobodila za vedno vse naše dežele izpod avstro-ogrškega jarma in jih vrnila v posest celemu našemu narodu.

Ni več niti političnih niti cesarskih med našimi srbsko-hrvatsko-slovenskimi deželami. Vse so danes svobodne in stvarno združene. Preostaja samo vprašanje, kako treba urediti našo skupno državo, da bo združitev sigurno in trajno.

Jugoslovanski Narodni Svet v Washingtonu je vedno zastopal misljenje, da je sigurno in trajno združitev vseh naših dežel v eno državo mogoče samo tedaj, ako bodo imeli vsi državljani te velike naše jugoslovanske države, brez razlike na ime ali veroizpoved, enake pravice, sodelovati pri reševanju vseh vprašanj našega skupnega državnega življenja.

Zaradi tega misljenja smo se morali tudi javno raziti s strankarsko vlado gospoda Nikole Pašića, ker je gospod Pašić uporno zastopal misljenje, da je po Krfski deklaraciji že v naprej rešena oblika naše skupne države in da mora biti vsled tega kraljevina. S tem je očitno prekršeno visoko načelo o narodnem samoodločevanju. Narodnim poslanecem na bodoči ustavotvorni skupščini je odvzeta pravica, reševati o tem, za naše narodno medsebojno življenje nad vse važnim vprašanjem.

S tem je g. Pašić izzval pri našem narodu opravičeno bojazn, da se namerava na ta umetni način osnovati namesto svobodne in enakopravne srbsko-hrvatsko-slovenske države, nekakšna Velika Srbija. Ker bi to izzvalo nesrečne posledice in spore v našem bodočem notranjem življenju, smo smatrali za svojo sveto dolžnost, nastopiti pravočasno proti temu. Kakor smo se protivilo osnavljanju Velike Hrvatske po avstrijskem receptu, smo bili dolžni, preprečiti tudi osnavljanje Velike Srbije po Pašićevem receptu, kajti tako Velika Srbija kakor Velika Hrvatska so sovražne tvorbe, namenjene samo za to, da se edinstvo našega troimenega naroda razbije in da se narod ne pomiri.

Zaradi tega vprašanja smo vodili z gospodom Pašićem borbo že več mesecev; toda spravljeni je nismo v javnost, dokler ni bil cel naš

narod osvobojen. Danes, svobodni, smo stopili pred narod tudi s to resnico. Potrebno je, da se obvesti naš narod o tem važnem in usodnem vprašanju, da se more svobodno odločiti.

Dobro smo bili poučeni, ko smo verovali, da čuti z nami in da misli enako ves narod, ki nosi v duši iskreno bratsko ljubezen in ki noče, da bi se naši bratje treh imen pritoževali in žalili eden drugega v naši bodoči državi zaradi naših razlik v preteklosti.

Srečni smo, da moremo danes javiti vsemu našem narodu v Ameriki, da je naše misljenje v tem sporu popolnoma smagalo.

Dr. Korošec in tovariši, odposlanci velikega Jugoslovanskega Narodnega Sveta v Zagrebu kot začasne jugoslovanske narodne vlade, katero so tam postavili ne samo Slovinci in Hrvati, temveč tudi vsi Srbi v naših krajih bivše avstro-ogrške monarhije, so se sestali nedavno tega v Ženevi z odposlanci Jugoslovanskega Odbora v Londonu na posvetovalno konferenco. Konferenca je zaključila s tem, da so odposlanci kot zastopniki jugoslovanske narodne vlade v Zagrebu predložili vsem zavezniškim vladam noto z določenimi zahtevami. Pašić sam je sprejel to noto na znanje in se obvezal, da jo bo podpiral pri zavezniških vladah.

Sledeče so zahteve, katere je odposlanstvo začasne jugoslovanske narodne vlade v Zagrebu predložilo v svoji noti vladam Srbije, Francije, Anglije, Italije in Amerike:

1. Jugoslovanski Narodni Svet v Zagrebu se ima priznati kot najvišja oblast v novo-ustrojeni državi v mejah bivše monarhije, na srbsko-hrvatsko-slovenskem ozemlju.
2. Jugoslovanska vojska na tem ozemlju se ima smatrati kot zavezniška vojsko, jugoslovanska narodna vlada v Zagrebu pa kot njen vrhovni komandant.
3. Isti vladi se ima priznati pravica komande tudi nad bivši avstrijsko mornarico.
4. Dokler se ne stori skupno predstavništvo Srbije in jugoslovanske države, naj se prizna dr. Trumbić, predsednik Jugoslovanskega Odbora v Londonu kot glavni uradni zastopnik Jugoslovanskega Narodnega Sveta v Zagrebu pri vseh zavezniških vladah v Ameriki.

5. Nova jugoslovanska država in Srbija se imate združiti v skupno in edinstveno državo Srbov, Hrvatov in Slovincem.

6. To združitev kakor tudi vse izpremembe, katere se morajo zaradi tega izvesti, se bodo izvršile na veliki ustavotvorni skupščini.

7. Do sestanka ustavotvorne skupščine bo obdržala upravo jugoslovanskih pokrajin začasna vlada v Zagrebu.

8. Protestira se proti zahtevam Italije po gotovih delih jugoslovanske zemlje.

Nota te vsebine je že pri vseh zavezniških vladah in pri vladi Amerike. Od naše strani bomo poročali narodu, kadar bodo podale zavezniške in ameriška vlada o njej svoje mnenje in priznanje. Toda niti čakajoč na te rešitve se more že sedaj brezdomno reči, da so zaključki ženevske konference v popolnem soglasju z idejami in celokupnim sedanjim delovanjem Jugoslovanskega Narodnega Sveta v Washingtonu.

Tudi v naši domovini, istotako kakor mi tukaj, zahtevajo, da se novo osvobodene jugoslovanske dežele združijo s Srbijo, vstevši tudi Črnogoro, v ono edinstveno srbsko-hrvatsko-slovensko ali jugoslovansko državo.

Kakor zahtevami mo, tako zahtevajo tudi vsi naši v domovini, da se izvede to združitev na veliki narodni ustavotvorni skupščini, na kateri bodo svobodno izvoljeni narodni poslanci iz vseh naših krajev rešili poleg ostalih tudi to važno vprašanje, naj-li bo naša združena jugoslovanska država republika ali monarhija.

Ker bo obdržala ra podlagi gornjih zaključkov upravo nad jugoslovanskimi kraji izven Srbije do ustavotvorne skupščine jugoslovanska narodna vlada v Zagrebu v svojih rokah, smo prepričani, da se bo delo pred volitvami, kakor tudi volitve same v našem narodu, izvršilo popolnoma svobodno in brez pritiska od katerekoli strani. Narod namreč, ki je znal in umel otresti s sebe stranske okove avstro-ogrškega državnega sistema, bo znal gotovo tudi zaščititi svojo svobodo tudi v tem novem stanju.

Zastopajoč pravico do popolne državljanske svobode za vsakega, je sprejel Jugoslovanski Narodni Svet na svojih sejah v dneih 13., 14. in 15. tega meseca v Washingtonu izjave svojih posameznih članov na znanje, s katerimi zahtevajo, da ima biti naša bodoča skupna jugoslovanska država republika. Svet je dal svojim članom popolnoma proste roke, da delujejo med narodom v tem smislu.

Ker pa je bilo načelo narodnega samoodločevanja Jugoslovanskemu Narodnemu Svetu vedno vrhovno pravilo v vseh narodnih vprašanjih in bo tudi vedno ostalo, bo on kot splošna narodna politična ustanova spoštoval misljenje tudi onih v našem troimenem narodu, ki žele in zahtevajo, da mora biti naša bodoča država monarhija.

Nasprotniki našega narodnega združevanja se prizadevajo iz zvesti zmešnjavo in odpor zlasti med srbskim delom našega naroda. Znano je, da je ravno v zvezi z delovanjem Jugoslovanskega Narodnega Sveta srbski del našega naroda v Ameriki največ doprinesel s svojimi ustaskimi žrtvami za ideal naše narodne zajednice. Danes, ki slavi ta ideal svoje slavje na naših domovih v domovini, skušajo ta isti nasprotniki, ki so z vsemi silami blatili naše ustaško gibanje, prikrati ravno temu delu našega naroda plodove njegovega požrtvovanja.

Nasprotniki narodnega združevanja hočejo napraviti iz junaških Srbov, ki so osvoboditelji, srbske Pruse s stisnjeno pestjo, naperjeno rodnim bratom v prsa in lice. Zaradi tega smatramo za svojo sveto dolžnost, opozoriti srbski del našega naroda, da naj se čuva vseh od njih, ki ga navajajo k temu, da postane nasilen napram lastnim svojim bratom.

Mi smatramo, da je veličina strašne srbske žrtve, ki je bila do prinese na tej osvobodilni vojni, s tem, da zadobi naš narod splošno svobodo in medsebojni mir. Zaradi tega, verujemo, klanjajoč se pred žrtvami, katere je dalo v našem osvobodilnem gibanju tudi Srbov iz Amerike, da bodo naši bratje Srbi pokazali tudi v teh naših usodnih vprašanjih svojo ljubezen do svobode in spoštovanje do visoke pravičnosti, po kateri ima vsak državljani naše bodoče države ne samo pravico, temveč tudi dolžnost, razmišljati in povedati, kaj želi in kaj misli glede naše državne zajednice, da bo najboljši in najsrečnejši za ves naš narod, ne samo enega, temveč vseh treh imen.

Posvečujoč teh par besed našim bratom Srbom, pozivljamo v zvezi s tem še enkrat vse naše jugoslovanske brate, da naj v časih sreče, katero smo doživeli z zlomitvijo ne samo avstrijskega, temveč tudi vseh ostalih mračnih cesarstev in kraljestev v Evropi, mirno in brez razburjevanja razpravljajo o odprtem vprašanju o našem notranjem medsebojnem življenju, zlasti pa o vprašanju o republiki ali monarhiji.

Od tega, dali se bo naše notranje vprašanje srečno rešilo, zavisi tudi naša moč napram sosedom, ako bi si hotel kateri od njih po krivici prisvojiti kateri del naše zemlje.

Naši odnosi z Italijo še niso rešeni. Čim bolj se bomo izkazali napredne in pomirljive ter da spoštujemo zakone o državljanstvu svobodni in načelo samoodločevanja med nami samimi, tem bolj bomo vplivali tudi na naše velike zaveznike, zlasti pa na Ameriko, da se po tem načelu odredi tudi naš odnos napram Italiji, kajti Amerika je ona, ki se je izkazala za najvišjo zaščitnico pravice po načelu narodnega samoodločevanja.

Vsi mi jugoslovanski izseljenci s strahom in trepetom pričakujemo zveze z našimi mučeniškimi družinami v domovini. Jugoslovanski Narodni Svet je že podvel vse korake, da se zveza med našim izseljeništvom v Ameriki in domovino čim prej uspostavi. Zvezo bomo dobili s pomočjo ameriške in jugoslovanske narodne vlade v Zagrebu. Ker se s tem vprašanjem odpira obenem tudi vprašanje naše posamezne in skupne pomoči celemu narodu in izmučenim rodbinam v domovini, bo Jugoslovanski Narodni Svet v Washingtonu obvestil celi naš narod o teh stvareh, kakor tudi o vsem onem, kar misli pod-

zeti pri tej priliki, ko bo vprašanje o zvezi z domovino uspešno rešeno.

Ob zaključku opozorjamo in prosimo ves naš plemeniti in dobri narod v Ameriki, naj čuva bratstvo, slogo, enakost in ljubezen med srbskim, hrvatskim in slovenskim narodom kot največjo svetinjo, ker je od tega odvisna naša pridobljena svoboda, naše združevanje in naša skupna sreča.

Spoštujmo prepričanje vsakogar, kajti le na ta način imamo v naši skupni državi resnično svobodo.

Slava vsem srbskim, hrvatskim in slovenskim junakom in mučnikom, ki so se žrtvovali za sveto svobodo in edinstveno državo, katero smo sedaj dobili. Živel naš izmučen, združeni in osvobodjeni narod v starem kraju in v Ameriki, ki je našo tamošnjo borbo za osvoboditve zvesto podpiral.

Storimo in žrtvuemo še vse, kar je potrebno, da se žrtvuje, da bo naša skupna država Slovincem, Hrvatov in Srbov zemljišče narodne sreče, pravice, bratstva, enakosti in ljubezni.

Jugoslovanski Narodni Svet v Washingtonu, D. C.:

Don Niko Gršković, predsednik.

Dr. Hinko Hinković.

Jovan Krajnović.

Dr. Drago Marušić.

Kazimir Zakrajšek.

Dušan Bogdanović.

Josip Marohnić.

Pavel Schneller.

Izgubljena vest

(Nadaljevanje.)

Poleg njega je sedel Salomon Samuelovič in pri njem David Samuelovič. Onadva sta se pogajala, koliko procentov mora poslednji prvemu plačati, ker si je izposodil od njega gotovo število bonbonov.

Na drugem koncu mize je sedela lepa soproga Samuela Davidoviča, Lija Salomovna, držeč v naročju drobničkano Rifico, ki je instinktivno iztezala roko po zlatih brisletih, krašečih materine roke.

Z eno besedo — Samuel Davidovič je bil srečen. Pripravljaj se je ravno poseči po nekem ne navadnem sosu, malone okrašenem z novejim perjem in bruseljskimi čipkami, ko mu je prinesel strežaj na srebrnem krožniku pismo.

Jedva je prijel Samuel Davidovič kuvert v roke, že se je pričel zvijati na vse strani, kakor črv na žerjavi.

— In kaj je to! Cemu mi bo ta reč! — je zakričal na ves glas, in krč ga je lomil.

Čprav ni nihče od navzočih ničesar razumel o tem vpitju, vendar je bilo vsem jasno, da se kosi ne more nadaljevati.

Ne bom popisoval tu muk, ki jih je trpel Samuel Davidovič ta dan, ki mu bo ostal v spominu vse večne čase. Rečem samo toliko: — ta na videz slabotni in krhki človek je junaško prenašal najgrozovitejša trpljenja, a niti vinarja ni bil pripravljen povrniti.

Kaj ee to! To ni nie! Samo momeenje me drži. Lija! — je tolažil ženo v trenutku najobupnejših paroksizmov. — A ee bom zahteval skatljico — Bog varuj, rajše pri tej priči umrjem.

Ali kako ni na svetu tako težavne položaja, da bi se iz njega ne dalo najti izhoda, tako se je našel tudi v našem slučaju. Samuel Davidovič se je spomnil, da je že davno obetal darovati za neki dobrodelen zavod, čigar vodstvo je bilo v rokah nekega znanega mu generala, večjo svoto. A stvar je odlašal iz neznanega mu vzroka od dne do dne.

In glej, sedaj mu je slučaj naravnost odkril sredstvo izpolniti to davno namero.

Kakor je mislil, tako je storil. Razpečatil je varno po pošti mu poslani kuvert, vzel iz njega z malimi kleščicami pošiljatev, vteknil jo v drugi kuvert, priložil zraven bankovce za sto rubljev, zapečatil in se odpravil k zveznemu generalu.

— Želim vam, ekscelence, izročiti svoj dar, — je dejal in položil zavitek na mizo razveseljenega generala.

— No, to je hvalevredno od vas, — je odgovoril general. — Jaz sem zmerom vedel, da ste vi... kot žid... tudi po zakonu Davidovem... In je plesal — in je igral... tako, ali ne?

General je prišel v zadrego, ker ni za gotovo vedel, je li David dal zakone, ali kdo drugi.

— Res je, toda kakšni zidje smo mi, vaša ekscelence! — je hitel Samuel Davidovič, čisto olajšan. — Samo na videz smo zidje, a v duši smo cisto pravi Rusi.

— Hvala lepa, — je rekel general. — Obenem pa obžalujem... kot kristjan... čemu bi vam, naprimer... a?

— Vasa ekscelence... mi smo na videz... pod častno besedo... samo na videz...

— Vendar!

— Vasa ekscelence!

Dopis

New York, N. Y.

Kakor je bilo zadnji mesec v našem dnevniku Glas Naroda poročano, se je morala igra "Čarovnica", katero namerava prirediti društvo sv. Franciška v New Yorku, preložiti radi boleznih nekaterih igralcev za nedoločen čas. Ker je bolezen sedaj prenehala in so igralci sedaj, hvala Bogu, vsi zdravi, se bo igra in zabava vršila v nedeljo 24. novembra v dvorani na 62 St. Marks Place, New York. Pričetek ob 5. uri zvečer. Na vabilih je bilo oznanjeno, da se prične ob pol petih. Ker je pa v nedeljo ob dveh popoldne velik javen shod vseh Jugoslovancev v New Yorku, da protestirajo proti krivični zahtevi Italijanov po naših slovenskih pokrajinah, se bo vršila igra po tem shodu. Morda bo prišlo zaradi shoda Jugoslovancev v oddaljeni dvorani na našo prireditev manj obiskovalcev, toda nobena žrtve nam ni prevelika, da bi se pomislili na morebitno manjšo vdeležbo.

Rojaki Velikega New Yorka! Vsi na jugoslovanski shod in tam pokazimo, da ne predamo brez prelivanja krvi niti palec naše mile slovenske zemlje in le preko naših trupel se bo Italijan polastil naših pokrajin. To pokazimo na shodu. Potem, ko bo shod končan, pa pokazimo tudi, da nam je mar za lasten narod, za svoje rojake; zato ne prezirimo prijazne prošnje slovenskega podpornega društva sv. Franciška in pojdimo vsi brez razlike strank na to prireditev, ki obeta nekaj krasnega. Igra sama na sebi bo izvalila veliko smeha in tudi solz v obeh ne bo manjkalo. Igra je v rokah naših najboljših moči in sigurno trdimo, da ne bo nikomur žal, ki jo bo posejil. Po igri se bomo prav po domače zabavali in igrala bo izvrstna godba. Iz prjaznosti bodo sodelovali tudi pevsko in dramsko društvo "Domovina" in tamburaški klub "Slovenka".

V. P.

Srbska vojska na Reki

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Ni niti enega srbskega ujetnika več. Vse srbstvo je osvobodeno.

Krf, Grška, 19. novembra. — Poročilo vrhovnega srbskega poveljstva z dne 13. novembra se glasi:

Ena naša konjeniška divizija napreduje proti Temesvaru, zavezni črto Stamar, Veliki Surduk in Bokšan. Bori se pet do šest tisoč Nemcev, ki se umikajo proti Segerinu in Budimpešti. Zajeli smo 108 železniških voz in 9 lokomotiv.

Nek naš drug oddelek pa prodira proti Rečici, kjer so veliki petrolejski vreli in Jablanici.

V Velikem Bečkereku je postavljen Narodni odbor in srbska garda, ki sta priredila osvoboditeljem veličasten sprejem.

V Vrhu smo zajeli 6 lokomotiv in 200 železniških voz, kakor tudi veliko množino drugega vojnega materiala.

Pri sv. Tomažu smo potolkli Nemce in jim vzeli 25 topov.

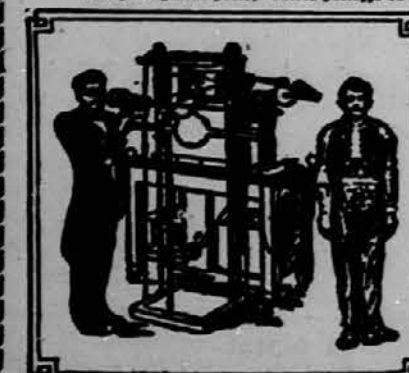
Naši oddelki so se po železnici odcepili do Bajze.

Ena naša divizija je prodrla do zapadno od Vukovara. En naš bataljon pa je z železnico na poti na Reko.

Boljšo zdravljenje za manj denarja.

Profesor Doktor B. F. Mullin
 Slovenski zdravnik-spezialist
 411-4th Avenue,
 Pittsburgh, Pa.

(Najboljše glavno mesto. Čisto podoben od Smithfield St. Pa. do naše s. in j. ulice.)

Jaz sem nastarejši zdravnik-spezialist za Slovence v Pittsburghu. Zdravim že več kot 38 let bolne moške in ženske. Ozdravim sem že na tisoče in tisoče oseb in morem tudi vas. V zdravstvu imam raznih boleznih imam največ inkušnje. Rabim samo najboljša zdravila. Imam najboljši električni stroj za preiskavanje, potom katerega se vidi celo vaše telo kot na dlan. K meni prihajajo ljudje od blizu in daleč, da jih zdravim. Zdravim rane bolezni uspešno in na nogo. Govorim čisto slovensko. Moje ceno se zmerne. Znanstvo me preiskava in uspešno. Priidite k meni kot k prijatelju.

Ura od 9. ure zjutraj do 6. zvečer. V nedeljo od 10. ure zjutraj do 2. popoldne.

A Solution of the Yugoslav Question

Dr. Joseph Gorčar.

RELIGION.

Even on religious grounds, Italy can make no claims to these lands. Though the Slovenes and Croats are Roman Catholics, it must nevertheless not be forgotten that their conversion to Christianity was achieved not by Italian missionaries but by the two great Slav apostles, Cyril and Methodius in the 9th Century, who translated for the Slavs the Bible and the first Liturgy into the old Slav (Bulgarian) tongue.

Their first disciple on the Adriatic shores was Clement. This Liturgy, under the name of "Glagoliza", is still preserved to the present time. It has a special script which has nothing to do with the Latin or Gothic script.

Viewed from all angles, ethnographic, historical, cultural, religious, those lands, coveted by Italy, are purely Yugoslav, not excepting the Littoral where the Yugoslavs are in majority.

It follows, therefore, that the Italian claims to annexation of these lands must be by the peace conference emphatically repudiated and Italy excluded from the mainland of the Balkan peninsula.

Fully conscious, that these lands are Slav and have in the future to form an absolutely independent unity in the family of nations, the southern Slavs (Slovenes, Croats and Serbs of the Dual Monarchy) started to struggle for unification and independence more than two generations ago under the leadership of the immortal Croatian patriot and greatest Christian orator of the 19th century, Bishop Strossmayer. The most momentous event in this struggle for independence was the Resolution of Rieka (Fiume) of October 5th, 1905 adopting the principle that "every nation has the right to decide its own destiny". The soul of this movement was the Dalmatian patriot, Franjo Supilo.

The Fiume platform was adopted two months later at Zadar (Zara), Dalmatia, by the Serbian deputies, and was consequently adopted as the platform for all the Yugoslavs, Slovenes, Croats and Serbs. The resolution aimed at the unification of all the Southern Slavs in one compact national entity. It became one of the main causes for the Austrian and Hungarian statesmen, to go into war against Serbia in order to destroy by the sword what through 'peaceful' means they were unable to prevent.

The proofs for this my contention, I have compiled in a yet unpublished manuscript.

It was the framers of the Fiume Resolution, Franjo Supilo and others, who managed to escape at the beginning of the World War from Austria-Hungary, that were to devote all their energy to make the Allied Nations and their statesmen understand a just solution of the Yugoslav problem.

I must admit that one of the reasons why this great idea has not met with more enthusiastic response among the great masses of immigrants of Yugoslav birth in the United States of America, is very largely due to the fear of prosecution by Austria which through its agents and through Ambassador Dumba and numerous consuls has constantly threatened the immigrants to punish their families at home, to confiscate their property and in many other ways which are well known to the American authorities.

The adoption of the Corfu Declaration, in the middle of the year 1917, which meant the substitution of the Karageorgevich Dynasty for the Habsburgs, further embroiled the situation. The Yugoslavs of Austria-Hungary, especially the Slovenes, who are intellectually and culturally of higher standing, and are of pacific and most democratic nature have naturally balked at embracing the above Yugoslav idea and therefore have formed a program of their own at the convention in Chicago in August 11, 1917, aiming at the unification of all the Southern Slavs including Bulgars under a Republican form of Government.

At a second convention in the middle of September 1918, at Springfield, Illinois, of the Slovenian National Benevolent Society, of Chicago, which numbers 18,000 members and was represented there through 102 delegates, it was unanimously voted for a Yugoslav Republic.

As for myself, I have advocated these ideas as a most suitable platform for the unification of the Yugoslavs from the beginning of my second coming to America, that is, since February 1915. I was always for a strong Federal State of all the Yugoslavs including the Bulgars and as embracing all the territories inhabited by them, between the Adriatic and the Black Sea, with a common Diplomacy, Army and Navy and Customs.

FRONTIERS.

As a cardinal point of the relations among these Slav sister-nations, I pointed out the following:

The place of every Slav nation inside the Slav family must be the following: "A Daughter in her mother's house, a Mistress in her own".

Not being a politician and never having associated with any of the contending groups among the Yugoslavs, I would recommend the following solution of the Yugoslav question:

1. — Withdrawal of all Italian troops from all the territories inhabited by Yugoslavs.

2. — The opening of communication between the different groups existing in America working for the liberation of their kinsmen in the old country and the de facto Yugoslav Government of Zagreb. This would clarify at once the situation.

3. — Inasmuch as three-fourths of the Austrian Yugoslavs have at some time or other been in the United States and have full confidence in the principles and doctrines of the Republican form of Government, a International Commission under the leadership of the United States should be formed at once and should proceed to the territories in dispute between Italians and Yugoslavs to prepare the preliminary work for the taking of the plebiscite.

4. — The taking of a plebiscite under American, British and French supervision with the assistance of Italian and Yugoslav delegates.

Being, through my long association with the affairs of Austria-Hungary and the Balkans, thoroughly conversant with the problems confronting the Allies, and having clearly foreseen many a great event in this World War, I venture to express the opinion that unless full justice is accorded to the Yugoslavs and the Balkan is left to the Balkan peoples, there will never be a durable peace in that part of the world; and that the next war will be fought by the Yugoslavs and all the people interested in a free access to the Adriatic sea against their exclusion therefrom.

Italy entered the War avowedly for principles of humanity. Now she turns back to the Pact of London of 1915, which was extracted from Russia and her Allies in the hour of great stress. It must not be forgotten that Italy sided with the Allies because the latter have promised her a greater territorial domination. It is not to safeguard herself against possible future invasion, which a contented Yugoslavia will never strive for, but for purely imperialistic aims that Italy annexes today 1,000,000 Yugoslavs. — She annexes Carniola for the purpose of obtaining possession of the mercury mines of

Columbia

SLOVENSKI REKORDI

Aug. Danilova poje izborno komično pesem
10 palcev, 85 centov.

E 3852 Kranjca v Ameriki. (A. Danilova sopra-
Tam za laškim grifem (no. Orch. Accomp.

Slovenka, ki živi že več let v Ameriki, se sestane z rojakinjo, ki je ravnokar prišla iz stare domovine. Njeno pripovedovanje o tukajšnjem življenju je tako smešno, da se ne bodete nehali smejati.

Ali radi poslušate pti zbor? Potem poslušajte slovenski moški zbor, ki poje slovenske narodne pesmi.

E 3493 Le sem kaj k meni sedi. Slo. pev. društvo.
Odpiraj dekle kamrico. Slo. pev. društvo.

Tu je še nekaj drugih slovenskih rekordov, katere bode radi poslušali:
10 palcev 85 centov.

E 3593 Barčica po morju plava. Duet: A. Danilova in M. Polančeva.
E 3777 Lušno naprej. Polka. Columbia. Kranjska Kapela.
Veseli smo se. Polka. Columbia. Kranjska Kapela.
E 3777 Režika. Valček. Columbia. Kranjska Kapela.

E 3595 Bratci veseli vsi. Duet: A. Danilova in M. Polančeva.
Naprej v Ljubljano. Tanec. Columbia. Kranjska Kapela.
Sleigh Riding in Switzerland. Waltz. Columbia Orchestra.
E 3860 Old Folks of Switzerland. Waltz. Columbia Orchestra.

Vsak prodajalec Columbia plošč bo vesel, ako sme. za vas brezplačno igrati kateregakoli izmed teh rekordov. Vprašaj ga. Zahtevaj tudi cenik mnogih drugih Columbia rekordov v raznih jezikih.

Kupujte varčevalne znamke Združenih držav.
Kadar kupuješ rekorde, vprašaj vedno za Columbia rekorde in imenju številko. Paži na varstveno znamko na vsakem rekordu. COLUMBIA GRAPHOPHONE COMPANY

Idria, the greatest in the World; of the grottoes and caverns of Postojna (Adelsberg), the World's greatest subterranean marvels, and her great forest areas; she annexes the Thousand Isles of Dalmatia, and Dalmatia herself for her famous fisheries and the scenic beauty of the Adriatic coast. She propose to make of the Adriatic an Italian Lake in the hope that according to the principles established by Captain Mahan in his famous work on Sea Power, she will control by annexing the shores of the Adriatic, also their "hinterland". I am more than convinced at this time that, in order to unsettle the danger that is threatening the Yugoslavs from this new direction, a new constellation of powers will soon form itself natus volens.

The Yugoslavs will have to ally themselves with the peoples living to the north that is, the Magyars and Germans. For the Germans and Magyars it will be an easy matter to play the old game of divide et impera among the Yugoslavs. Moreover Italy is economically a backward country. It will mean absolute economic ruin to the Yugoslavs of the annexed territories, if Italy is there to stay. Italy has had more than disastrous experience in trying to establish herself in Erythrea and Tripoli.

It is to the supreme interest of the Italian people that a third attempt of expansion, this time on the Balkan soil, be prevented or it is too late. The group of men advocating the annexation of the Yugoslav shores of the Adriatic is a small one. They are the imperialistic and militaristic group of Italy and the wish to show their nation the fruits of a military victory.

But was the Italian victory on the Piave a military one or was it not the Wilson doctrine that was victorious in the ranks of the Austro-Hungarian Army?

It must not be forgotten that Italy after her disastrous defeat by the Austrian Army called the Yugoslav leaders to Rome and that an understanding was reached there which completely overthrew the Pact of London. Moreover when the Yugoslavs heard of the Wilson principle that the frontier between Italy and the newly to be erected Yugoslavia will be drawn along clearly recognizable ethnographical lines, they were finally convinced that justice would be done to them and that they had done enough to prevent the forcible seizure of their more than thirteen hundred years old senate by a new conqueror.

It would be a serious blow to international morale as represented by the Allies if President Wilson's word would be overruled by imperialistic tendencies of the allies of the United States of America.

Za staro pravdo

POVEST IZ LETA 1518.

Spisal Peter Bohinjec.

"To nas veseli, da ste tako domoči, dasi ste žlahten gospod", reče zgovorna gospodinja mladem vitezu Kristofu Krajskemu. "O, ko bi bila vsa gospoda taka, kako prijetno bi bilo na svetu in kako zadovoljni bi bili kmetje!" izpregovori mladi Klander s črnimi brkami. "Res je, da niso vsi plemeniti taki, kakor bi morali biti", odgovori Kristof. "A dosti jih je, ki imajo srce za kmeta; samo malo črne oči so ji običale na leketu-

jočem se vitezu in živo zardi. V zadregi je bila ter ne ve, kam bi se obrnila. Brž se obrne proti žlenku in začne iz njega posamično jemati žlice. Dve črni kiti sta ji viseli skoro do tal in v kitih so bili povezani trakovi različne barve. Zelen nedre se je tesno oprjel na polnega života in pisano krilo ji je segalo do meč. Mišne lesene opanke so rožljale pod njenimi nogami, na glavi pa se gosti lasje segali skoro do črne obrvi. Kristofu je drobni nos posebno ostal v spominu in želel je že, da sliši besedo iz majhnih

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem žalostno vest, da nam je nemila smrt iztrgala iz naše srede soproga, oziroma očeta

LOJA BOVITZ.

Dne 5. novembra ga je doletela neznodja v premogorovu, kjer je čistil tračnice na nekem nevarnem prostoru, kjer vozijo električni vozovi. Zadel ga je električni voz in ga tako poškodoval, da je čez tri dni, 8. novembra, izdihnil svojo blago dušo.

Pokojni je bil star 40 let, rojen v Pudoču pri starem Trgu na Notranjskem. Tukaj zapuščal žalostno soprogo in štiri nedorastle otroke, v Minnesoti pa tri brate. Pokojni je bil član podpornega društva Friderik Baraga KSKJ. v Cisholmu, Minn., tukaj pa je bil zvesti član slov. izobraževalnega pevskega društva Veseli Planince, katero mu je položilo prekrasne vence na krsto.

Najsrčnejša hvala vsem njegovim prijateljem za prekrasne vence ter njihov trud in tolažbo v kritičnem položaju; enaka hvala tudi zgoraj omenjenemu društvu ter vsem znanecem in prijateljem, ki so ga spremili k zadnjemu počitku dne 11. novembra na Cambria pokopališče.

Tebi, nepozabljeni soprogi in oči, bodi lahka ameriška zemlja!

Žalujoči ostali:

Rosie Bovitz, soproga.
Lojze in John Bovitz, sinčka.
Marie in Rosie Bovitz, hčerki.
Newtown, Pa., 13. nov. 1918.

ust vstopivše deklice. Ali ta je morda spet hitro z žlicami izginila iz sobe.

"Kdo je to?" povpraša nehoti Kristof.

"Moja sestra Svetka je", odgovori gospodar, ponosen na to vprašanje.

"In so vaši otroci?" povpraša spet Kristof, kakor bi bil sam v zadregi.

"Vsi so moji, le ta deklica, ki ziblje, je moja sestra. Ena je omožena pri Kaniku, druga je omožena v nakolski fari, enega brata so mi Turki ubili, eden pa je šel z Lambergom v vojno nad Benečane. Trije bratje in štiri sestre smo bili."

"Z Lambergom je šel? Saj sem bil tudi jaz pri Gradški. In da nisem vedel zanj. A kako, da ga še zdaj ni doma?"

"Bog ve!" odgovori žalostno gospodar. "Kakor so oči pripovedovali, ga je najbrže kuga pobrala, ko so se vračali domov. Saj nikoli nismo več čuli o njem, odkar je zapustil Gradško."

(Pride še.)

NAZNANILO.

Sorodnikom, znanecem in prijateljem

PAVLA MANDIČA

naznanjam, da je dne 16. novembra 1918 v starosti 24 let preminul. Bil je rodom Hrvat. V Ameriki zapuščal sestro in druge sorodnike, katerih naslov mi je neznan. Zato prosim sestro pokojnega, da mi nemudoma javi svoj naslov, ker je bil član društva štev. 125 JSKJ. v Iselinu, Pa., da za morem pravilno urediti glede njegove smrtnine.

Pokojni je bil zavedni delavec in njemu je bilo poverjeno mesto predsednika naše unije. On nam je razložil pomen unije in sedaj smo vsi prepričani, da je resnično govoril.

Spavaj mirno, dragi sobrat! Roka kapitala te več ne doseže, nam pa bo ostal v trajnem spominu.

John Šustar,

P. O. Box 52, Iselin, Pa.
(20-21-11)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam vsem prijateljem in znanecem žalostno vest, da je brat, oziroma svak

ANTON KOLINC

marl po kratki in mučni bolezni, združen s pljučnico, v starosti 35 let, previden s sv. zakramenti za umirajoč, dne 26. oktobra, Pokopali smo ga na pokopališču v Imperialu, Pa.

Ranjki je bil doma iz vasi Globodol, fara Mirna peč na Dolenjskem. Tukaj zapuščal 2 brata in 4 sestre, v starem kraju pa staršev in 4 sestre. Pripadal je k društvu sv. Roka št. 15 KSKJ. in k Slov. podp. društvu v Moon Run, Pa.

Tem potom se lepo zahvaljujem vsem tistim, ki so ga spremili k zadnjemu počitku, kakor tudi Slov. podp. društvu in bratu John Kolincu za krasni venec.

Žalujoča ostala:

Frank Roseman, svak.
Agnes Roseman, sestra.

Obiskala nas pa je še druga nesreča. Dne 31. oktobra nam je zopet kruta smrt pobrala za isto boleznijo naša ljubljena otroka, sinčka in hčerko

VIKTORJA in MARIJO

v starosti štiri in pol in tri leta. Pokopali smo ju dne 5. novembra istočasno.

Oženem se zahvaljujem vsaku oziroma bratu John Kolincu za krasne vence; zahvaljujem se tudi družini Simon Strunjanovi, ki so nas tolažili za časa bolezni; istotako se zahvaljujem tudi botri Jerici Pintar, ki je nas spremila na pokopališče.

Ranjikima pa bodi lahka ameriška zemlja, naj v miru počivata!

Žalujoči ostali:

Frank Roseman, oče.
Agnes Roseman, mati.
Frank in William, brata.
Moon Run, Pa., 17. nov. 1918.
(20-21-11)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam vsem prijateljem in znanecem žalostno vest, da mi je za vekomaj zaspal moj ljubi sinček

JOHN DUJMOVIČ

v torek 12. novembra ob 8. uri zvečer v starosti 4 mesece in pol. Bolan je bil 10 dni. Strašno trpljenje ga je prisililo, da je zapustil ta svet in se preselil v večnost, kjer ima že enega brata in sestrico; tudi oče je tudi že zapustil ta svet pred 11. meseci in sedaj sem sama žalostna ostala na tej zemlji.

Najsrčnejše se moram zahvaliti botru in botri, posebno še tukaj domačin, ki so mi pomagali ter me tolažili v teh žalostnih urah.

Tebi pa, ljubi moj sinček, tvojemu bratu, sestrici in očetu naj bo lahka ameriška zemlja in večna luč naj vam sveti; počivajte v miru! Jaz pa sama žalostna tukaj ostanem in moja hčerica v starem kraju, ako še živi.

Žalujoča mati:

Franciška Dujmovič

(podomače Majdenova iz Merš na Primorskem),
Cleveland, O., 17. nov. 1918.
2741 Commercial Road.
(20-21-11)

NAZNANILO.

Vsem prijateljem, znanecem ter onim, ki ste poznali

JOZEFA MAROLT,

podomače Erkulj iz Vidma pri Dobrem polju, naznanjam, na je preminul tu v Clevelandu 9. novembra za špansko influenco in pljučnico. Tu zapuščal ženo, dvoje otrok in več sorodnikov ter svojo sestro in brata Lojza nekje v Coloradu, dva brata in eno sestro pa v starem kraju.

Bodi mu lahka ameriška zemlja, v miru naj počiva!

John Marolt,

1387 E. 39. St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem žalostno vest, da mi je po kratki, mučni bolezni neljuba smrt odvzela mojega nad vse draga soproga in dobrega očeta ene hčerke

MATEVŽA TILLINGER

v starosti 32 let. Doma je bil iz St. Andraža pri Velenju na Sp. Stajerskem. V Ameriki je bival 11 let in je spadal k društvu Dobri Bratje štev. 88 SNPJ. Bil je marljiv in skrben ter daleko znan kot zavedbi Slovenec. Umrl je 10. nov. in pokopali smo ga 13. nov. na pokopališču v Imperialu, Pa.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so mi pomagali v času nesreče in žalosti in ki so njemu stali ob strani v bitkih nra trpljenja. Najlepša hvala sorodnikom in znanecem za izkazano dobroto in za krasne darovane vence, kakor tudi društvu za krasni venec: srečna hvala vsem tistim, ki so ga spremili na zadnji poti v hladni grob.

Tebi, dragi, nepozabljeni soprogi, pa naj bo lahka ameriška zemlja in v miru počivaj!

Žalujoči ostali:

Therese Tillinger, soproga.
Alice Tillinger, hčerka.
In sorodniki.
Moon Run, Pa., Box 394.

Tem potom tudi naznanjam, da je ravno istega dne in v isti hiši za vedno zaspal naš prijatelj

ANTON KOS,

doma iz Rajhenburga na Sp. Stajerskem, star 30 let. Umrl je tudi 10. nov. in bil pokopan skupno z gori omenjenim.

Kot prijatelji se prično zahvaljujem vsem, ki so ga prišli obiskat v času bolezni in smrti ter ga spremili na zadnji poti, ker ni imel nobenih sorodnikov tukaj. Tudi najlepša hvala vsem moonrunkim fantom za izkazano dobroto in za krasni darovani venec.

Naj v miru počiva in lahka mu bodi ameriška zemlja!

Žalujoči prijatelji.

Zadnji redbine Montberthier

Spisal Jean Rameau. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

15

(Nadaljevanje.)

Tako se je zgodilo, da je šel gospod Saverne sam k večerji. — Rekel je, da mu je žal, ker je moral poslati svojega nečaka na pot, pri tem je pa držal Nino za roko in ji pripovedoval najnovejšo šale. Naslednjega dne je prišel v lovski obleki, v kratkih hlačah in golih kolenih. Postavil je puško v kot ter rekel Nini:

— Otrok moj, danes pa nisem ničesar ustrelil. Upam, da bom proti večeru bolj srečen, seveda pod pogojem, da me vi spremiti v gozd. Nina je bila s tem zadovoljna. — Zdelo se ji je, da je napočil ugoden trenutek, ko lahko toliko upliva na strica, da bo zaprosil v imenu nečaka za njeno roko.

Zatem je začel govoriti gospod Saverne o svojem tajniku. Rekel je, da je dober delavec in pripravljen, da žal, nima nobene bo- očnosti. Povedal je, da mu namerava podeliti mesto načelnika v ne- kem svojem mlinu, kar bi mu neslo tristo frankov na leto.

Ko sta se odpravila proti večeru z deklico v gozd, sta na nekem ovinku mahoma srečala Mihaela.

— Kaj? — Ali si že zopet tukaj? — je vzkliknil ves začuden.

— Da, ljubi stric — je odvrnil mladenič. — Moj Bog, kako lepi ste danes!

— Kaj je pa z delavci? —

— O nič. — V dveh urah je bilo vse poravnano.

Toda stric mu ni čestital. V njegovih črnih očeh se je nekaj za- svetilo, kar pa ni ničesar dobrega obetalo.

Medtem se je pa obrnil Mihael k Nini. Par ur sta bila ločena, pa je že njeno hrepenenje priklopilo do viška. Strastno jo je objel in parkrat poljubil.

Ko je pa stric videl to, je kar pozelenel.

— Fant, fant — je rekel naslednjega dne svojemu nečaku — zapomni si moraš, da imaš več drugih važnejših opravkov kot pa letati za dekleti. Na vsak način moraš takoj odpotovati v London in poiskati novo skladišča za našo moko. — Le glej, da boš dobil kaj dobrega in pripravnega. Predno pa podpišeš pogodbo, mi moraš po- slati načrt hiše. Zadevo je treba a priori premisliti. In ko boš enkrat to prekrbel, pojdi v najznamenitejšje angleške mlins in imej odprte oči. — Vidiš, od tujcev se moramo učiti. Vse bo dobro, karkoli vi- diš dobrega in uvideš pri nas.

Ko je Mihael slišal te besede, je prebledel. — Preplašeno je po- gledal gospoda Saverne in je čutil, ako ga stiska pri srcu.

— Ljubi stric, — je začel. — Nekaj bi vas rad vprašal.

— Dobro, dobro, le povej fant.

— Ali me ljubite, stric?

Po tem vprašanju se je stric vzravnil in ga začudeno pogledal.

— Seveda te imam rad — je odvrnil resno. — Kako moreš kaj takega vprašati? — Saj sem te vendar rešil revščine in ti dal dobro službo. — Ti si nevaležnik, ti zaslužiš....

— Oprostite, ljubi stric — bal sem se.... Že nekaj dni sem mislil....

— Kaj si mislil? — je vprašal gospod Saverne tako strogo, da si ni upal Mihael končati stavka.

— Oprostite, stric, oprostite stric — da sem dvomil — je odvrnil slednjič in sklonil glavo. — Vi vendar dobro veste, da ljubim Nino, kaj ne? — Nadalje tudi dobro veste, da vas jaz in Nina potrebujeva in sicer zelo potrebujeva.

— To vem, — je odvrnil ravnotež in namršil čelo. — In ravno vsled tega hočem, da bosta čimprej srečna.

— Hvala, ljubi stric. — Jaz bom takoj odpotoval.

Mihael je šel v grad posloviti se od Nine. Še istega večera se je odpeljal v Calais.

Dvnanajsto poglavje.

Onega večera pa ni izgubil lep Armand nobenega časa. Že ob devetih zjutraj je bil v gradu in je zapustil grad šele ob devetih zvečer. Nina ni bila preveč žalostna. Potolajilo jo je Mihaelovo zagoto- vilo in je mislila, da je stric samo vsled tega poslal na pot, da jo bo lažje zasnužil za Mihaela.

Vsaakega večera, ko se je poslovila od gospoda Saverne, je šla k očetu rekoč:

— Ali se je gospod Saverne kaj pogovarjal s teboj o meni?

— O tebi? — Počakaj! — Da, zdi se mi. — Zatem je segel z roko v lase in začel premišljevat.

— In kaj je rekel, oče?

— Rekel je, da si lepa.

To pa malo Nino ni zadovoljilo. Obrnila se je ter jezno začepetala z nogo po preprogi.

Medtem je pa postal gospod Saverne bolj pozoren. — Prinašal je fotografije ter si mazal lase in brado z raznimi dišavami.

— Mo ljubi Henri — je rekel nekega dne gospodu Montber- thieru — jaz sem izsledil dvanaest cerkvenih stolov iz šestnajstega stoletja. — Kaj ne, da ne boste hudi, če va mihj podarim?

— Moj ljubi Armand! — je vzkliknil grof ves srečen in objel svojega prijatelja.

Nina je bila ravnotako vesela kot njen oče, ko je slišala to po- mudbo.

Dva dni kasneje so bili že stoli v gradu. — Bili so res umetniško delo.

Ko jih je grof prirejal na galeriji, je ponudil gospod Saverne in roko in jo odvedel v gozd.

— Moj ljubi otrok — je rekel in se sklanjal nad njo. — O važnih stvareh se moram pogovoriti z vami.

Nina je sklonila glavo in se pričela tresti.

— Sedaj bo pa prišla — je mislila sama pri sebi.

— Zdi se mi, da so minili že trije meseci od onega časa, ko sem vam bil predstavljen — je začel govoriti. — V tem času sem doživel toliko lepega, da mi bo ostalo za vedno v spominu. — Nikoli več ne bom pozabil trenutka, ko sem vas spoznal in vas prišel ljubiti.

— Dobro je začel, dobro je začel — je pomislila deklica in je bi- la vesela.

— Gospod Saverne, tudi jaz se bom vedno spominjala vseh teh časov — je zamrmrala in z napestostjo pričakovala konca.

— Ali smem kaj takega vrjeti, moja ljuba Nina?

— Zakaj pa ne, — gospod Saverne?

— Torej vam ugajam?

— Seveda mi ugajate, gospod.

— Vi torej ne pomislite, da sem star že petdeset let in da imam že sive lase?

— Kaj bi mislila na to? — Vaša leta so najlepša in nekoliko siv- kasti lasje vam popolnoma pristojajo. — Gospod Saverne, jaz bi la- gala, če bi govorila drugače.

— Ali je to vaše resno mnenje?

— Tako resno, kot more biti.

— Torej mislite, da bi me lahko nekoliko ljubili?

— Saj vas vendar ljubim. — In še zelo vas ljubim.

— Kako pa mislite to?

— Najbrže tako kot vi razumete.

— O Nina! — je vzkliknil in zastokal. — Vidite, na tak način, mislim jaz.

Zatem je objel deklico in jo začel poljubovati na lase in čelo.

Nehote se je nekoliko umaknila in preplašeno pogledala gospoda Saverne. — Kaj namerava? Ta stric je pa res nekoliko čuden.

— Nina — je nadaljeval z nekako čudnim glasom. — Tri mesece že premišlujem, slednjič sem se pa vendarle predrznil razkriti vam

svoje sree in vstanoviti vašo srečo. — Preveč sem, ginjen, da bi vam se kaj več povedal. — Morda bom nocoj pri vašem očetu nekoliko bolj pogumen. — Toda nekaj morate pomisliti. — Če me ne pokli- čete, me ne bo niti jutri, niti pojutrišnjem in nikoli več. — Le dobro premislite, otrok, vzemite si dovolj časa in se ne vdajte začasnim stra- tem. Videli boste, žal vam bo. In ko boste vse natančno premislili, mi pišite. — Pridite, pričakujem vas! — Prišel bom vesel in zadovol- njen in vam bom poklonil ostanek svojih dni.

Mlada deklica je smrtno prebledela, kajti na tak zaključek ni bi- la pripravljena. Govoriti ni mogla. Skoraj nezvestno je hodila pod drevjem ter gledala po okolici, toda videla ni ničesar.

Gospod Saverne je stopal ob njeni ntrani. In ko sta bila že v neposredni bližini gradu, je čutila, da je gos- pod Saverne prijel njeno roko in jo začel poljubovati. — Roke ni umaknila, toda zdelo se ji je, da živi v čisto drugem svetu.

Tako sta dospela do gradu.

(Dalje prihodnjič.)

LISTNICA UREDNIŠTVA.

L. B. Girard, Ohio. — Danda- nes ne gledamo na to, kaj je člo- vek in kako prepričanje ima; da- nes mora delati vsak Slovenec, pa naj bo črn ali pa rdeč, ali kakor- šenkoli. Kdor več zna, mora tudi več delati. Zato danes ne sme ni- kdo vprašati, zakaj ta ali oni vodi narod. Kdor pa pelje po pravi po- ti, dela prav; kdor ga pa vodi po napačni poti, pri tem pa je naj- boljši človek, dela krivično. De- lajte tudi vi in dela naj vsakdo in pri delu bodo zastopana vsa pre- pričanja.

M. R., Hemphill, Pa. — Gotovo je, da bo knezom in grofom tudi v naši domovini odvzeta zemlja, ki se bo razdelila med kmete.

J. B., Hickory, Pa. — Na onem mestu so se nam vrste znešale. Glasiti se mora: 4. avgusta. An- glijci je napovedala Nemčiji voj- no. — 6. avgusta. Avstrija je Ru- siji napovedala vojno.

Podpis 4. posojila svobode. Rojak Blaž Gaber v Claytenu Wash., je podpisal bond za \$59. vojnovarčevalnih znank pa za \$12.54.

Zakaj hočemo Slovenci demo- kracijo? Ker smo bili od nekdan- je demokraciji, ker ne poznamo med seboj plemstva. — To je dokazano v članku "Poglavje o stari sloven- ski demokraciji", priobčenem v Slovensko-ameriškem Koledarju za leto 1919.

"Bela kuga" razsaja predvsem med delavskim narodom. Ali jo more podedovati otrok po svoji materi? — Odgovor nato najdete v SLOVENSKO-AMERIŠKEM

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata FRANKA MICHELICH, doma iz Podpreške, Prosim, če kateri rojakov ve za njegov na- slov, da mi blagovoli naznani, ali naj se sam oglasi svojemu bratu: John Michelich (podo- make Gerbec), Kingsville, W. Va. (19-21-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

ŠPANSKA INFLUENZA.

V sedanjem času razširjanja kužne bolez španske influence morali bi zelo paziti, da se je ob- varujete. Kadarkoli opazite vne- tje oči, tok nosnice, bolečine v hr- tu, glavobol, bol udov, mrzlica, vročico in splošno oslabbost, pri- poročamo vam sledeča navodila kot najboljšje sredstvo za obvaro- vanje proti tej bolezni: Grganje in izpiranje grla ter nosa s Seve- rovim Antiseptolom, kateri naj se uporablja raztopljen; vzemite po en del tega zdravila na tri dele gorke vode. Ko počutite mrzlico ali takoj za pričetkom kihanja, vzemite takoj eno ali dve Severo- ve tableti za prehlad in gripo ter ponovite vsake tri ure, dokler va- ša čreva ne pričnejo dobro delati. Ako se vas prime kašelj, tedaj vzemite kakšno gorko pijačo, da se dobro spotite. Če se pa še ne čutite boljše, potem pa hitro po- kličite zdravnika in naredite vse, kar vam on svetuje. Gore navede- na zdravila bodo veliko pomagala, da se obvarujete proti influen- ci, zatorej je zelo umestno, da ima- te vedno omenjena zdravila pri rokah doma. Prodajajo se v lekar- nah po sledečih cenah: Severa's Antiseptol 35c., Severa's Cold and Grip-Tablets 30c., in Seve- ra's Balsam for Lungs 25 in 50c. Ako vam je nemogoče dobiti ta zdravila v vaši domači lekarni, po- tem jih naročite naravnost od W. F. Severa, Cedar Rapids, Iowa. (Adv.)

Bulgarski krvni čaj

čudovito zdravilo.

kajti rabiti ga more vsak član družine od otroka do stare matere. V vsaki hiši bi moral biti vsak čas. Ako hočete preprečiti prehlad, da vzamite vročega predno greste spat. Deluje kot magično. Napravi kri bogato in jo očisti; odpravi zaprtje, ozdravi jetra, obliži, drob in želodčne bolezine.

Cena velikega družinskega zavitka (zdravljenje za pet mesecev) po po- sti po povzetju in zavarovano \$1.25, ali 5 zavitkov za \$5.00. Pošljamo po prejemu zneska. Ali vam pa pošlje- mo po C. O. D. za 10 centov več. Na- slov: H. H. Von Slick, predsednik Marvel Products Co., 9 Marvel Bldg., Pittsburgh, Pa.

Zakaj moramo biti prosti? — Odgovor na to najdete v Sloven- sko-ameriškem Koledarju za leto 1919, v članku "JUGOSLOVAN- SKI PROBLEM".

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Prosim ga, da se mi javi, ali če pa kdo drugi ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Mikulič, John Knaus Camp, Newberry, Mich. (20-22-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA MIKULIČ, po- domake Mehele, ki se nahaja ne- kje v Pennsylvaniji. Pro